

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

255. Facultas illa specialicer concessa Vicario conferendi omnia beneficia, quæ spectandæ ad collationem Episcopi, ad quæ in specie beneficia se extendat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

ficia resignata permutantibus conferantur. Unde verisimile est, Episcopum dando potestatem faciendi collationem, quæ necessariò illis fieri debet. Laym. loc. cit. n. 6. Castropal. loc. cit. n. 13. citans Azor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 6. & Dominic. in c. fin. de off. Vic. in 6. Garc. p. 5. c. 5. n. 104. & 108. citans insuper Coral. de benef. p. 2. c. 8. num. 2. Zechum de benef. & pens. c. 2. contra Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. n. 104. & 106. Staphil. de lit. grat. tit. de var. mod. §. resignationes. num. 23. Barbof. ubi supra. n. 68. Felin. in c. auditis. de præscrip. n. 3. apud Castropal.

3. De cetero ex data Vicario facultate admittendi resignationes, non addito: etiam ex causa permutationis, non potest Vicarius admittere resignationes ex causa permutationis factas; quia aliud est admittere resignationes, aliud dare auctoritatem permutare volentibus, ut fit in admissione resignationis permutationis gratiâ. Castropal. num. 12. Garc. num. 110. Garc. num. 110. citantes Rebuff. ubi ante. Contra Petrum de Perus. de permutat. benef. p. 2. q. 6. n. 23.

Questio 253. An ex data Vicario potestate destituendi seu privandi beneficiis arguatur concessa eidem conferendi?

Resp. negativè. Sicut nec vice versâ concessâ potestate conferendi venit potestas destituendi; tamen enim hæc ferme conjuncta sunt in potestate ordinaria, non tamen delegata seu commissa; cum hæc dependeat à voluntate committentis Laym. loc. cit. num. 7. Pirh. de off. Vicar. num. 53. Nec obstat, quòd, qui potest destituere, potest etiam instituere & beneficia conferre; nam etsi id verum in habente potestatem ordinariam, non tamen in eo, qui habet destituere specialiter ex delegatione vel commissione. Pirh. loc. cit. citans Paris.

Questio 254. Num speciale mandatum conferendi concessum Vicario sit lata interpretatio?

Respond. affirmativè. Castropal. Traç. 13. d. 2. p. 30. num. 7. Barbof. de potest. Episc. alleg. 54. num. 63. Pax-Jord. l. 12. tit. 1. num. 171. Azor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 8. Sbroz. l. 2. q. 82. num. 1. siquidem talis facultas data Vicario, cum sit favor & beneficium cedens in detrimentum solius concedentis, latè, quantum fieri potest, est interpretanda. Castropal. loc. cit. ubi illud observandum ex Cucho, de instit. jur. can. l. 2. tit. 8. num. 90. apud Pax-Jord. loc. cit. num. 174. Quòd lata interpretatio attenditur, præsertim contra concedentem; Respectu vero tertii strictè, quatenus patitur natura verborum. Porrò latissimam illam interpretationem faciendam esse ab aliis, à Principe verò sive ab alio gratiam concedente illius auctoritate posse fieri interpretationem, prout illis placuerit juxta L. & ideo ff. de ll. c. inter alia. de sentent. excommunicationis. Unde jam privilegium alicui concessum à Papa ad conferenda beneficia alienæ Diocesis angustè interpretandum esse, utpote aufferens ordinariis collatoribus, & sic tertius conferendi facultatem.

Questio 254. Facultas illa specialiter concessa Vicario conferendi omnia beneficia, quæ spectant ad collationem Episcopi, ad quæ in specie beneficia se extendat?

1. **R**esp. primò extendit se ad curata. Pax-Jord. Castropal. Barbof. ll. cit. Fagn. in c. de mandato. de Simon. n. 36. Sbroz. l. 2. q. 82. n. 1. citans Cuchum. instit. jur. can. de Vicar. Episc. num. 91. Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. n. 116. Felin. in c. causam que. de rescrip. n. 14. Staphil. & c. Licet enim in provisione non veniant curata, nisi fiat de iis mentio. c. cum in illis. de præb. in 6. quia tamen dicta facultas est favorabilis, est amplianda. Sbroz. loc. cit. & hæc sub nomine beneficiorum simpliciter prolato veniunt in materia favorabili, & non ambitiosa, & nulli præjudicanti. Castropal. Azor. Barbof. Pax-Jord. Pirh. Fagn. ll. cit. Qualiter etiam procurator constitutus ad acceptandum beneficia potest etiam acceptare curata teste Imol. in c. accedens. de præb. col. 2. Staphil. de liter. grat. rubrica. de modo & form. impetrandi. vers. prædicta tamen. apud Sbroz. loc. cit. num. 2.

2. Secundò ad beneficia in Cathedralibus propter easdem rationes. Azor. Pax-Jord. Castropal. Barbof. ll. cit.

3. Tertio ad dignitates. Pirh. cit. n. 50. in fine. Pax-Jord. Barbof. ll. cit. Azor. loc. cit. q. 7. Sbroz. l. 2. q. 81. citans Gemin. in c. fin. de off. Vicar. in 6. n. 11. Lapum. alleg. 84. num. 10. Felin. ubi ante Selv. p. 3. q. 65. Cuch. ubi ante. n. 91. Abb. Mandos. Staphil. & c. Quia in materia favorabili non ambitiosa vel penali, qualis est collatio beneficiorum, veniunt dignitates. Sbroz. loc. cit. nu. 2. Quamvis n. 3. dicat, Rebuffum tit. de form. Vicar. n. 111. subungere, tutius esse exprimere: etiam dignitates.

4. Quarto ad præbendas, capellas, officia & munia ecclesiastica. Pax-Jord. loc. cit. Sbroz. cit. q. 82. num. 1. citatis pluribus ob eandem rationem.

5. Quintò ad beneficia vacantia jam ante concessam hanc Vicario facultatem conferendi; et quòd hujusmodi provisio favorabilis sit, & ideo amplianda. Sbroz. l. 2. q. 84. num. 1. & ex eo Pax-Jord. num. 176.

6. Sexto ad beneficia post concessam illam Vicario facultatem priùs erecta, et quòd dicta concessio sit favorabilis. Castropal. loc. cit. n. 7. Quem secutus fui in foro benefico. p. 2. q. 690. n. 3. contra Barbof. cit. n. 63. Azor. cit. q. 8. Pirh. citantem Rebuff. ubi ante. n. 124. tenentes contrarium ex eo fundamento, quòd ea tempore data aut accepta potestatis non fuerint in rerum natura, & quòd id colligi videatur, ut Azor. ex Clem. literas. de rescrip. juncta gl. quibuscumque etiam sentit Sbroz. l. 2. q. 73. ubi: ex mandato speciali conferendi non potest Vicarius Episcopi conferre beneficia de novo erecta, nisi in literis Vicariatus (dic potius: in literis concessæ illius specialis facultatis conferendi, si ea seorsim à Vicariatu concessa) singularis quoque facultas conferendi illa etiam noviter erecta exprimat.

7. Septimò, ad conferenda beneficia, quæ possidet ipse Episcopus, dum Episcopus illa resignasset in manus Superioris, non autem Vicarii. Sbroz. l. 2. q. 85. & ex eo Pax Jord. nu. 176. citantes Put. decis. 94. l. 1.

8. Octavò, ad beneficia spectantia ad Episcopum jure devoluto ob negligentiam vel delictum collatorum; quia ea beneficia confert Episcopus jure ordinario & communi. Pirh. loc. cit. num. 54. (quàmvis ex Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. nu. 88. addat, tutius esse, ut in mandato speciatim exprimat facultas conferendi beneficia, etiam ad Episcopum devoluta) Barbof. cit. alleg. 54. num. 62. Azor. cit. c. 44. q. 2. Castrop. cit. p. 3. nu. 14. Secus tamen est, ubi beneficia essent devoluta ad Episcopum tanquam sedis Apostolicæ delegatum, v. g. ob negligentiam Prælatorum regularium; quia tunc Episcopo ea conferendi potestas non competit jure communi ordinario, sed delegato. Castropal. Azor. Pirh. Barbof. locis cit.

9. Novò, conferre quoque potest vi istius facultatis generalis conferendi beneficia vacantia in mense alternativa. Sbroz. l. 2. q. 86. Pax Jord. loc. cit. nu. 177. Gonz. ad regul. 8. Cancell. gloss. 42. nu. 10. ex Puteo decis. 488. l. 2. testans sic tentum à Rota in una Portugalesi de Galeras. 25. Octob. 1546. Et ratio est; quia clausula generalis: ad conferendum quæcunque beneficia vacatura, quæ potest conferre ipse Episcopus, comprehendit hujusmodi beneficia, quæ poterat conferre Episcopus vi alternativa; tota siquidem potestas est translata in Vicarium vi dictæ clausulæ generalis, quàmvis non exprimat, quòd conferat beneficia vacatura in mensibus Ordinarii vi alternativa. Gonz. cit. nu. 10. ex Put. ubi antè nu. 2. & 6. Quemadmodum etiam Vicarius Cardinalis habens potestatem conferendi omnia beneficia, quæ dictus Cardinalis vigore indulti desuper concessi conferre possit, ut Gonz. loc. cit. ex Germon. de indult. Cardin. §. tibi quoad vixeris, nu. 40. Neque opponas, quòd concessio alternativa sit privilegium, quæ autem conferuntur ab Episcopo vi præcisè privilegii ei concessi, non veniunt in generali potestate conferendi concessa Vicario. Nam per alternativam nullum Episcopis conceditur privilegium, sed tantum tollitur obstaculum & impedimentum, quo vi reservationis Papa reservantis sibi octo menses alias impediatur conferre illis sex mensibus. Gonz. loc. cit. n. 13.

10. Decimò: videtur quoque extendere se dicta facultas conferendi ad beneficia resignata collatori Episcopo. Castropal. loc. cit. num. 10. non obstante, quòd is resignationem recipiendo applicaverit manus. Nam exinde non oritur reservatio, seu quòd Episcopus ea reservavit suæ collationi, uti contingit in summo Pontifice, dum is resignationem acceptavit, & in quo solo illa applicatio manuum locum habet.

Questio 256. Ad qua beneficia conferenda se non extendat ista potestas generalis conferendi?

1. **R**esp. primò, non extendit se ad beneficia, quorum collatio competit Episcopo non nisi jure speciali, seu ex privilegio; cum privilegium personæ ad alium non transeat. Azor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 2. Castrop. loc. cit. n. 14. Barbof. citat. allegat. 54. n. 62. Pax Jord. loc. cit. nu. 180. Pirh. loc.

cit. n. 50. Laym. in cap. cum in generali, de off. Vicar. in 6. n. 7. citantes Paris. de resign. l. 1. q. 24. in 64. Secus tamen esse, si in ista facultate conferendi exprimat, dari facultatem non solum conferendi ea, quæ jure communi & ordinario, sed etiam quæ jure speciali conferre potest Episcopus, ait Pirh. loc. cit.

2. Secundò, non extendit se ad ea, quæ ad Episcopum tanquam sedis Apostolicæ delegatum devoluta sunt, ut propter negligentiam Prælatorum regularium juxta Clement. unic. de supplend. neglig. Prælator. Pirh. Azor. Barbof. locis cit. Sbroz. l. 2. q. 72. n. 1. ubi is: *Mandatum ad conferenda beneficia procedit in beneficiis spectantibus ad collationem ipsius Episcopi jure ordinario, non autem se extendit ad ea, quæ Episcopus conferre potest auctoritate Apostolicâ. Et hæc juxta dicta q. præced. n. 8. Limitat tamen hoc ipsum Sbroz. loc. cit. n. 2. nimirum nisi idiplum exprimat in dicta facultate, nempe quòd ea detur ad conferenda quoque, quæ jure devoluto auctoritate Apostolica spectant ad Episcopum. Ponit loc. cit. Sbroz. formulam, sub qua concedenda facultas in ordine ad conferenda quoque ista beneficia, nimirum: *Damus potestatem conferendi beneficia, quæ nos jure ordinario conferre possumus, & etiam omnia alia, quæ jure devoluto auctoritate Apostolicâ, vel quavis aliâ potestate à jure communi vel speciali nobis concessa. Idem est, ut ibidem Sbroz. ac si dicatur: qualitercunque, seu quomodolibet ad nos spectantia.**

3. Tertio, non extendit se ad beneficia vacantia in Curia per obitum (quæ de ceterò conferre potest Ordinarius, dum ea Papa non contulit intra mensem juxta c. statutum. de præb. in 6. de quo vide me in for. benef. p. 2. q. 533.) ita ut ea etiam post elapsum mensem conferre nequeat vi datæ generaliter facultatis conferendi omnia beneficia, nisi id specialiter quoque in dicta facultate exprimat. Sbroz. l. 2. q. 76. n. 1. citans Archid. in cit. c. statutum. in fine. Franc. March. & c.

Questio 257. Num Vicarius vi talis facultatis illi concessa ad conferenda beneficia conferre possit illa præsentè Episcopo.

1. **R**esp. Si facultas illa restricta est ad tempus absentia Episcopi, indubitatum est, Vicarium conferre non posse præsentè Episcopo. Sbroz. l. 2. q. 72. nu. 1. & ex eo Pax Jord. l. 12. tit. 1. nu. 187. Unde etiam provisò à tali Vicario probanda absentia Episcopi pro tempore factæ collationis; quia istam absentiam habet pro fundamento suæ intentionis; tum etiam, quia præsumitur Episcopus præsens. Sbroz. loc. cit. num. 2. Pax Jord. loc. cit. ex Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. nu. 235. & Cuch. Instir. jur. can. de Vicar. Episc. n. 102. Quòd si tamen Vicarius contulisset innovans præsentiam Episcopi, collationem fore validam, ex Rebuff. in rep. c. postulasti. de cler. excommunic. nu. 34. in 4. referunt Sbroz. & Pax Jord. loc. cit.

2. De ceterò ubi in concessione illa conferendi beneficia mentio nulla fieret de præsentia vel absentia Episcopi, nil verat, quominus Vicarius ea præsentè quoque Episcopo conferre possit. Sbroz. l. 2. q. 87. eò quòd, ut ait, recurri ad Vicarium possit Episcopo præsentè, quemadmodum absente.